

Шкодуючи за тобою

Морґан Ґрант і її шістнадцятирічна донька Клара ніяк не можуть віднайти спільної мови.

Морґан твердо налаштована не дати доньці наробити таких самих помилок, яких наробила вона: завагітніти й вийти заміж надто рано. Через це Морґан відклала свої мрії на потім. Клара ж не хоче прислухатися до порад. У її передбачуваної матері немає ані крихти спонтанності.

Вони геть не сходяться ані характерами, ані цілями — матері й доньці все складніше співіснувати. Єдиний, хто здатен принести в дім мир, — це Кріс, чоловік Морґан, батько Клари і якір сім'ї. Та цей мир розсипається на друзки, коли Кріс трагічно гине в аварії за сумнівних обставин.

У марних спробах відбудувати все знищене Морґан знаходить підтримку в людини, у якої зовсім не очікувала її отримати, а Клара — у єдиному хлопцеві, з яким їй заборонено спілкуватися. З кожним новим днем, новою таємницею, новою образою і новим непорозумінням мати й донька віддаляються все більше. І здається, що вже ніколи не зблизяться знову...

Розділ 1

МОРГАН

Цікаво, з усіх живих істот лише люди можуть почуватися порожніми?

Не розумію, як так. У моєму тілі повно всього, що зазвичай буває в тілах – кістки, м'язи, кров, органи - але всередині як виметено. Здається, що якби хтось крикнув мені в рота – пішла б луна.

Так триває вже кілька тижнів. Я сподівалася, що минеться, але вже починаю хвилюватися – що ж відбувається? У мене

чудовий хлопець, ми разом уже майже два роки. Якщо не

враховувати моментів, коли Кріс перетворюється на справжнього підлітка (переважно йому допомагає алкоголь), то він – бойфренд, про якого я мріяла. Гарний, з почуттям гу-мору, любить свою матір, має цілі в житті. Навряд чи він - причина цього відчуття.

Є Дженні. Моя молодша сестричка й найліпша подружка.

Але й вона точно не винна в моєму відчутті порожнечі. Дженні – моє головне джерело радості, хоча ми – повні протилежності. Вона балакуча, спонтанна, гучна й сміється так, що я вбила б за такий сміх. Я ж куди мовчазніша й сміюся зазвичай натужно.

Ми завжди жартуємо, що з настільки різними характерами ненавиділи б одна одну, якби не були сестрами. Вона б

дратувала мене, а сама думала б, що я зануда. Але якраз тому,

що ми сестри і в нас усього рік різниці у віці, усе працює навпаки. Нюанси бувають, але після сварок ми завжди миримося. А що старшаємо, то менше сваримося й більше просто проводимо разом час. Особливо зараз, коли вона зустрічається з найкращим другом Кріса - Джоною. Кріс і Джона минулого місяця випустилися зі школи, і ми вчотирьох разом двадцять чотири на сім.

Я могла бути в такому настрої через маму, але теж навряд.

Її немає, та тут нічого нового. Насправді я вже звикла до її відсутності, тож усе більше приймаю той факт, що ми з Дженні отримали невигащаний квиток у батьківській лотереї. Відколи п'ять років тому помер тато, мама майже не бере участі в нашому житті. Тоді я сильно злилася, що доводиться опікуватися Дженні. Зараз уже не так. І що я старшаю, то менше мене обходить, що в нас не така матір, яка влізає в наші життя, каже, о котрій повернутися додому, чи... яку взагалі хоч щось цікавить. Якщо чесно, то геть непогано, коли тобі сімнадцять і ти маєш стільки свободи, скільки більшості однолітків і не снилося.

Останнім часом у моєму житті не сталося жодних змін, які могли б пояснити цю величезну порожнечу всередині.

А може, й сталося, просто мені надто страшно їх помітити.

– Вгадай, що? – каже Дженні. Вона сидить на передньому пасажирському сидінні. Джона за кермом, ми з Крісом - на задньому. Поки в голові вирували думки, я витріщалася на своє відображення у вікні. Ставлю роздуми на паузу й дивлюся на Дженні. Вона розвернулася до нас, схвилювано переводить очі з мене на Кріса й знову на мене. Сестра сьогодні дійсно гарненька. Позичила в мене довгу сукню й зробила акуратний простий макіяж.

Дивина просто, яка прірва лежить між п'ятнадцятирічною і шістнадцятирічною Дженні. - Генк сказав, що дещо нам сьогодні піджене.

Кріс підіймає руку й дає Дженні п'ять. Я знову переводжу погляд на вікно. Щось мені не дуже подобається, що вона приохотилася до наркотиків. Я й сама не раз накурювалася – інакше не виходить, коли в тебе така мама, як у нас. Але Дженні лише шістнадцять, а вона закидає в себе все, до чого може дотягнутися, на кожнісінькій вечірці. Це значною мірою пояснює, чому я вирішила не вживати нічого - завжди відчувала відповідальність за неї. Я ж старша, а мама наші життя не контролює ані на грам.

Інколи в мене з'являється відчуття, що я і Крісові за няньку. Єдиний у цьому авто, за ким мені не треба наглядати - це Джона, але не тому, що він не п'є й не вживає. Просто йому вдається лишатися дорослою людиною, що б він не пив і не вживав. Я знаю небагато людей, у яких поведінка взагалі не змінюється, що б там не було. Він мовчазний, коли п'яний.

І коли накурений. І коли щасливий. А коли злий - то якимось дивом стає ще мовчазніший.

Вони з Крісом - найкращі друзі із самого дитинства, такі чоловічі версії нас із Дженні, тільки навпаки. Кріс і Дженні - зірки всіх вечірок. Ми з Джоною - невидимі супутники.

Я не проти. Мені значно більше подобається злитися зі стінкою і тихо спостерігати за людьми, а не стояти на столі в центрі кімнати й бути тією, за ким спостерігають люди.

Нам ще далеко? - питає Джона.

Кілометрів вісім, - відповідає Кріс. - Близенько.

Дякую Енн Шлуеп і всім у «Монтлейк роменс». Це наша перша спільна книжка, і мені дійсно сподобалося працювати

з командою «Монтлейк». Дочекатися не можу, коли вже створю нові історії разом із вами!

Дякую Ліндсі Фабер за те, що з тобою невимовно приємно працювати. Сподіваюся, ти лишишся зі мною назавжди.

Дякую всім моїм друзям-письменникам, читачам, блогерам, букстаграмерам, буктюберам, професіоналам індустрії та іншим. Дякую, що стали частиною цього чудового книжкового світу. Ваша креативність надихала й надихатиме мене.

Зміст

Розділ 1. Морґан....

Розділ 2. Клара. Сімнадцять років по тому

Розділ 3. Морґан....

Розділ 4. Клара.....

Розділ 5. Морґан...

Розділ 6. Клара .....

Розділ 7. Морґан...

Розділ 8. Клара ...

Розділ 9. Морґан....

Розділ 10. Клара.....

Розділ 11. Морґан..

Розділ 12. Клара .....

Розділ 13. Морґан..

Розділ 14. Клара...

Розділ 15. Морґан..

Розділ 16. Клара .....

Розділ 17. Морґан..

Розділ 18. Клара

Розділ 19. Морґан..

Розділ 20. Клара

Розділ 21. Морґан

Розділ 22. Клара

Розділ 23. Морґан

Розділ 24. Клара

Розділ 25. Морґан

Розділ 26. Клара

Розділ 27. Морґан

Розділ 28. Клара..

Розділ 29. Морґан

Розділ 30. Клара

Розділ 31. Морґан

Розділ 32. Клара

Розділ 33. Морґан

Розділ 34. Клара

Розділ 35. Морґан

Розділ 36. Клара

Розділ 37. Морґан.

Розділ 38. Клара. Кілька місяців по тому

Рекомендована література

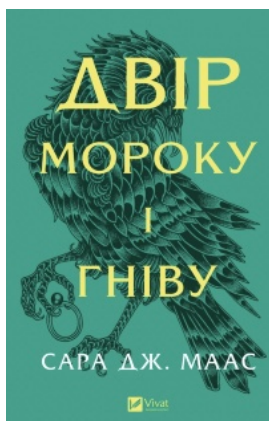
Краще ніж у фільмах

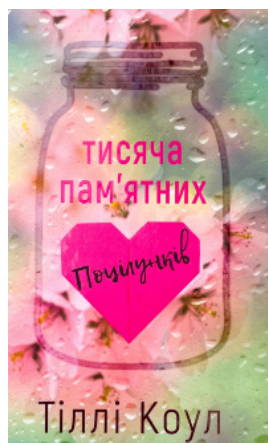
Щасливі люди читають книжки і п'ють каву

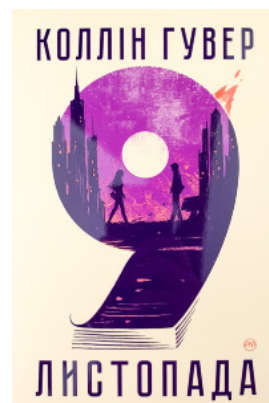
Двір шипів і троянд

Двір мороку і гніву.
Книга 2

Тисяча пам'ятних поцілунків

9 листопада

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ